RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

nr. 234.444 van 19 april 2016

A. 212.985/V-1927

In zake: **XXXX**,
woonplaats kiezend bij
de Algemene Centrale der Openbare Diensten (ACOD)
Fontainasplein 9-11
1000 Brussel,

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
vertegenwoordigd door zijn regering,
woonplaats kiezend bij
advocaat Augustin DAOUT,
Emile De Motlaan 19
1000 Brussel.

Tussenkomende partijen:

1. **XXXX**,
2. **XXXX**,
   woonplaats kiezend bij
   advocaat Vincent DE WOLF
   Gulden Vlieslaan 68/9
   1060 Brussel,
3. **XXXX**,
4. **XXXX**,
   woonplaats kiezend bij
   advocaat Gitte LAENEN
   Antwerpsesteenweg 16-18
   2800 Mechelen,
5. **XXXX**,
6. **XXXX**,
7. **XXXX**.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,

I. Voorwerp van het beroep

1. Bij een op 3 juli 2014 ingediend verzoekschrift vordert XXXX de nietigverklaring van:

- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 maart 2014 waarbij XXXX, attaché, benoemd wordt in de graad van eerste attaché (rang A2) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussel Economie en Werkgelegenheid (eerste bestreden handeling);
- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 maart 2014 waarbij XXXX, attaché, benoemd wordt in de graad van eerste attaché (rang A2) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussel Fiscaliteit (tweede bestreden handeling);
- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 maart 2014 waarbij XXXX, attaché, benoemd wordt in de graad van eerste attaché expert van hoog niveau (rang A2) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussel Stedelijke Ontwikkeling (derde bestreden handeling);
- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 maart 2014 waarbij XXXX, attaché, benoemd wordt in de graad van eerste attaché expert van hoog niveau (rang A2) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussel Economie en Werkgelegenheid (vierde bestreden handeling);
- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 maart 2014 waarbij XXXX, attaché, benoemd wordt in de graad van eerste attaché expert van hoog niveau (rang A2) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussel Fiscaliteit (vijfde bestreden handeling);
- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 maart 2014 waarbij XXXX, attaché, benoemd wordt in de graad van eerste attaché expert van hoog niveau (rang A2) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussel Gewestelijke Coördinatie (zesde bestreden handeling);
- het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 maart 2014 waarbij XXXX, attaché, benoemd wordt in de graad van eerste attaché expert van hoog niveau (rang A2) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussel Gewestelijke Coördinatie (zevende bestreden handeling);

alsook de daaruit voortvloeiende beslissing houdende weigering om hem in die betrekkingen te benoemen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij op 14, 17, 18, 22, 23 en 24 oktober 2014 ingediende verzoekschriften vragen XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX om als tussenkomende partijen te mogen optreden.

Die verzoeken tot tussenkomst zijn voorlopig ingewilligd bij een beschikking van 9 januari 2015.

De verwerende partij heeft een nota ingediend samen met het administratief dossier.

De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Erik BOSQUET, eerste auditeur bij de Raad van State, heeft een verslag opgemaakt.

Van het verslag is kennis gegeven aan de partijen.

De verzoekende partij en de tussenkomende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 januari 2016.

Luc CAMBIER, staatsraad, heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Monique DETRY, die voor verzoeker verschijnt, Advocaat Augustin DAOUT, die voor de verwerende partij verschijnt, advocaat Daria JINGA, loco advocaat Vincent DE WOLF, die voor de tweede tussenkomende partij verschijnt, en advocaat Caroline DE MULDER, loco advocaat Gitte LAENEN, die voor de vierde tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

Erik BOSQUET, eerste auditeur, heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

De bepalingen betreffende het gebruik van de talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zijn toegepast.

III. Feiten

1. Verzoeker is lid van het statutair personeel van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en heeft de graad van attaché.

2. Bij een beslissing van 11 juli 2013 verklaart de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tweeëndertig bevorderingsbetrekkingen van rang A2

eerste attaché vacant, alsook dertien bevorderingsbetrekkingen van rang A2 eerste attaché-expert van hoog niveau.

3. Tijdens de maand september 2013 is bij twee dienstnota's, aangaande respectievelijk de betrekkingen van eerste attaché (rang A2) en de betrekkingen van eerste attaché-expert van hoog niveau (rang A2), een oproep tot kandidaatstelling voor die betrekkingen gedaan.

4. In de eerste nota, betreffende de tweeëndertig betrekkingen van eerste attaché (rang A2), worden de vacante betrekkingen weergegeven in een lijst van betrekkingen, waarop ze genummerd zijn van één tot tweeëndertig en over de ministeriële departementen en/of directies zijn verdeeld.

Verzoeker heeft gesolliciteerd naar de betrekkingen van eerste attaché nrs. 20, 23, 25, 27, 28, 29, 30, 31 en 32.

5. In de tweede nota, betreffende de dertien betrekkingen van eerste attaché-expert van hoog niveau (rang A2), worden de vacante betrekkingen eveneens weergegeven in een lijst van betrekkingen, die genummerd zijn van één tot dertien en over de ministeriële departementen en/of directies zijn verdeeld.

Verzoeker heeft gesolliciteerd naar de betrekkingen van eerste attaché-expert van hoog niveau nrs. 1, 3, 6, 7, 8, 11 en 12.

6. Het onderhavig geschil heeft alleen betrekking op de bevorderingen tot de graad van eerste attaché in de voormelde betrekkingen nrs. 20 en 27 en op de bevorderingen tot de graad van eerste attaché-expert van hoog niveau in de voormelde betrekkingen nrs. 1, 3, 8, 11 en 12.

7. Naar de betrekking van eerste attaché bij de directie Ondersteuning van de Internationalisering van Brussel Economie en Werkgelegenheid (BEW) (nr. 20) hebben nog twee andere personen gesolliciteerd, te weten XXXX en XXXX.

Naar de betrekking van eerste attaché bij de directie Inkohiering van Brussel Fiscaliteit (BGF) (nr. 27) hebben nog twee andere personen gesolliciteerd, te weten XXXX en XXXX.

Naar de betrekking van eerste attaché-expert van hoog niveau bij de directie Administratieve en Financiële Zaken van Brussel Stedelijke Ontwikkeling (BROH) (nr. 1) heeft nog één andere persoon gesolliciteerd, te weten XXXX.

Naar de betrekking van eerste attaché-expert van hoog niveau bij de directie Werkgelegenheidsbeleid en Meerwaardeneconomie van Brussel Economie en Werkgelegenheid (BEW) (nr. 3) hebben nog drie andere personen gesolliciteerd, te weten XXXX, XXXX en XXXX.

Naar de betrekking van eerste attaché-expert van hoog niveau bij de directie Juridische Zaken en Beroepen van Brussel Fiscaliteit (BGF) (nr. 8) heeft nog één andere persoon gesolliciteerd, te weten XXXX.

Naar de betrekking van eerste attaché-expert van hoog niveau bij de pool Sturing (SG) van Brussel Gewestelijke Coördinatie (SG) (nr. 11), heeft nog één andere persoon gesolliciteerd, te weten XXXX.

Naar de betrekking van eerste attaché-expert van hoog niveau bij de pool Sturing (ASG) van Brussel Gewestelijke Coördinatie (SG) (nr. 12), heeft nog één andere persoon gesolliciteerd, te weten XXXX.

8. Op 27 januari 2014 komt de directieraad samen om de sollicitaties voor de betreffende betrekkingen te onderzoeken. Hij vergelijkt de kandidaten wat betreft hun kwalificaties, motivatie en evaluatiedossier, rekening houdend met het vereiste profiel dat is bepaald in de functiebeschrijving van elke betrekking.

Voor iedere kwestieuze betrekking is elke kandidatuur afzonderlijk en ten gronde onderzocht in het licht van de volgende beoordelingscriteria:
- Algemene kwalificaties
  - Kennis van de organisatie
  - Kennis van de sturings- en beheersinstrumenten
  - Kennis van de normen inzake hygiëne, veiligheid en welzijn op het werk

- Prioriteit 1 van de specifieke kwalificaties - Managen van taken
  - Kunnen beslissen
  - Kunnen organiseren
  - Kunnen beheren

- Prioriteit 2 van de specifieke kwalificaties - Managen van mensen
  - Instructies kunnen geven
  - Kunnen motiveren
  - Kunnen coachen/ontwikkelen
  - Een team kunnen leiden

- Prioriteit 3 van de specifieke kwalificaties - Managen van informatie
  - Kunnen integreren
  - Kunnen vernieuwen
  - Kunnen conceptualiseren

- Prioriteit 4 van de specifieke kwalificaties - Managen van interpersoonlijke relaties
  - Kunnen adviseren
  - Kunnen beïnvloeden

- Motivatie
- Motivatie voor de functie
- Evaluatiedossier

Voor elk criterium (behalve het evaluatiedossier) kent de directieraad aan iedere kandidaat een van de volgende vermeldingen toe: zeer goed, goed, voldoende, onvoldoende. Die vermeldingen worden in de notulen van de vergadering van de directieraad opgenomen en worden voor elke kandidaat voorzien van specifieke motiveringen.

9. Uit de notulen van de vergadering van de directieraad blijkt dat voor betrekking nr. 20:
- XXXX negen vermeldingen “zeer goed”, zeven vermeldingen “goed” en twee vermeldingen “voldoende” krijgt;
- verzoeker één vermelding “zeer goed”, vijf vermeldingen “goed”, tien vermeldingen “voldoende” en twee vermeldingen “onvoldoende” krijgt;
- XXXX één vermelding “zeer goed”, drie vermeldingen “goed”, vijf vermeldingen “voldoende” en negen vermeldingen “onvoldoende” krijgt.

Die vermeldingen steunen voor elke kandidaat op specifieke motiveringen.

De directieraad brengt vervolgens het volgende advies uit:

“ Advies over de niet-weerhouden kandidatuur:

XXXX
Gelet op wat voorafgaat, zijn de leden van de Directieraad van oordeel dat de kandidatuur van de heer XXXX niet in aanmerking genomen kan worden, daar de betrokkene niet voldoende bewijzen en argumenten aanvoert.

Gelet op wat voorafgaat, zijn de leden van de Directieraad van oordeel dat de kandidatuur van de heer XXXX niet in aanmerking genomen kan worden, daar de betrokkene niet voldoende bewijzen en argumenten aanvoert.

Voorstel tot rangschikking
XXXX

In het licht van het voorgaande, en rekening houdende met de motivatie en het evaluatiedossier van de kandidaat, beslissen de leden van de Directieraad dat de heer XXXX de meest geschikte kandidaat is om de functie van eerste attaché bij Brussel Economie en Werkgelegenheid – directie Ondersteuning voor de Internationalisatie op zich te nemen".

De directieraad beslist ten slotte met eenparigheid van stemmen om alleen XXXX in de rangschikking op te nemen.

10. Uit de notulen van de vergadering van de directieraad blijkt dat voor betrekking nr. 27:

- XXXX drie vermeldingen "zeer goed", negen vermeldingen "goed", drie vermeldingen "voldoende" en drie vermeldingen "onvoldoende" krijgt;
- verzoeker één vermelding "zeer goed", één vermelding "goed", vijftien vermeldingen "voldoende" en één vermelding "onvoldoende" krijgt;
- XXXX drie vermeldingen "zeer goed", één vermelding "goed", zeven vermeldingen "voldoende" en zeven vermeldingen "onvoldoende" krijgt.

Die vermeldingen steunen voor elke kandidaat op specifieke motiveringen.

De directieraad brengt vervolgens het volgende advies uit:

" Advies over de niet-weerhouden kandidatuur:
XXXX
Gelet op wat voorafgaat, zijn de leden van de Directieraad van oordeel dat de kandidatuur van de heer XXXX niet in aanmerking genomen kan worden, daar de betrokkene niet voldoende bewijzen en argumenten aanvoert.

XXXX
Gelet op wat voorafgaat, zijn de leden van de Directieraad van oordeel dat de kandidatuur van mevrouw XXXX niet in aanmerking genomen kan worden, daar de betrokkene niet voldoende bewijzen en argumenten aanvoert.

Voorstel tot rangschikking:
XXXX
In het licht van het voorgaande, en rekening houdende met de motivatie en het evaluatiedossier van de kandidaat, beslissen de leden van de Directieraad dat mevrouw XXXX de meest geschikte kandidaat is om de functie van eerste attaché bij Brussel Fiscaliteit – directie inkohiering op zich te nemen".

De directieraad beslist ten slotte met eenparigheid van stemmen om alleen XXXX in de rangschikking op te nemen.

11. Uit de notulen van de vergadering van de directieraad blijkt dat voor betrekking nr. 1:

- XXXX zestien vermeldingen "zeer goed" en één vermelding "goed" krijgt;

- verzoeker één vermelding “zeer goed”, vijf vermeldingen “goed”, negen vermeldingen “voldoende” en twee vermeldingen “onvoldoende” krijgt.

Die vermeldingen steunen voor elke kandidaat op specifieke motiveringen.

De directieraad brengt vervolgens het volgende advies uit:

“ Advies over de niet-weerhouden kandidatuur:
XXXX
Gelet op wat voorafgaat, zijn de leden van de Directieraad van oordeel dat de kandidatuur van de heer XXXX niet in aanmerking genomen kan worden, daar de betrokkene niet voldoende bewijzen en argumenten aanvoert.

Rangschikking:
XXXX
In het licht van het voorgaande, en rekening houdende met de motivatie en het evaluatiedossier van de kandidaat, beslissen de leden van de Directieraad dat mevrouw XXXX de meest geschikte kandidaat is om de functie van Eerste attaché (expert hoog niveau) bij Brussel Stedelijke Ontwikkeling (BROH) – Directie Administratieve en Financiële Zaken op zich te nemen”.

De directieraad beslist ten slotte met eenparigheid van stemmen om alleen XXXX in de rangschikking op te nemen.

12. Uit de notulen van de vergadering van de directieraad blijkt dat voor betrekking nr. 3:

- XXXX zeven vermeldingen “zeer goed”, zeven vermeldingen “goed” en drie vermeldingen “voldoende” krijgt;
- XXXX zeven vermeldingen “zeer goed”, vijf vermeldingen “goed”, drie vermeldingen “voldoende” en twee vermeldingen “onvoldoende” krijgt;
- XXXX acht vermeldingen “goed”, zeven vermeldingen “voldoende” en twee vermeldingen “onvoldoende” krijgt;
- verzoeker één vermelding “zeer goed”, vijf vermeldingen “goed”, negen vermeldingen “voldoende” en twee vermeldingen “onvoldoende” krijgt.

Die vermeldingen steunen voor elke kandidaat op specifieke motiveringen.

De directieraad brengt vervolgens het volgende advies uit:

“ Advies over de niet-weerhouden kandidatuur:

XXXX

Gelet op wat voorafgaat, zijn de leden van de Directieraad van oordeel dat de kandidatuur van de heer XXXX niet in aanmerking genomen kan worden, daar de betrokkene niet voldoende bewijzen en argumenten aanvoert.

XXXX

Gelet op wat voorafgaat, zijn de leden van de Directieraad van oordeel dat de kandidatuur van de heer XXXX niet in aanmerking genomen kan worden, daar de betrokkene niet voldoende bewijzen en argumenten aanvoert.

Voorstel tot rangschikking

XXXX

In het licht van het voorgaande, en rekening houdende met de motivatie en het evaluatiedossier van de kandidaat, beslissen de leden van de Directieraad dat mevrouw XXXX de meest geschikte kandidaat is om de functie van Eerste attaché Expert hoog niveau bij Brussel Economie en Werkgelegenheid – Directie Werkgelegenheidsbeleid en Meerwaardeneconomie op zich te nemen.
XXXX

De leden van de Directieraad zijn van mening dat mevrouw XXXX een erg bekwame ambtenaar is die kwaliteitsvol werk levert, maar ze vinden dat zij:
- over betere capaciteiten beschikt dan mevrouw XXXX voor wat betreft de capaciteiten om te 'innoveren' en te 'conceptualiseren' (prioriteit 2) en om te 'beïnvloeden' (prioriteit 4) die nodig zijn om de functie te vervullen.
- in mindere mate dan mevrouw XXXX beschikt over de capaciteiten om te 'organiseren' (prioriteit 1) en om 'instructies te geven' en te 'motiveren' (prioriteit 3) die nodig zijn om de functie te vervullen.
- over capaciteiten beschikt die gelijkwaardig zijn aan die van mevrouw XXXX voor wat betreft de capaciteiten om te 'beslissen' en te 'beheren' (prioriteit 1), om te 'integreren' (prioriteit 2), om te 'coachen/ontwikkelen' (prioriteit 3) en om te 'adviseren' (prioriteit 4).
- minder kennis heeft dan mevrouw XXXX voor wat betreft de sturings- en beheersinstrumenten en de computertoepassingen (algemene competenties).

De Directieraad rangschikt de 2 kandidates via stemming over elk van de kandidaturen.

Het resultaat van de stemming ziet eruit als volgt:
Eerste plaats: XXXX met eenparigheid van stemmen
Tweede plaats: XXXX met eenparigheid van stemmen".

13. Uit de notulen van de vergadering van de directieraad blijkt dat voor betrekking nr. 8:

- XXXX vijftien vermeldingen "zeer goed" en twee vermeldingen "goed" krijgt;
- verzoeker één vermelding "zeer goed", één vermelding "goed", veertien vermeldingen "voldoende" en één vermelding "onvoldoende" krijgt.

Die vermeldingen steunen voor elke kandidaat op specifieke motiveringen.

De directieraad brengt vervolgens het volgende advies uit:

" Advies over de niet-weerhouden kandidatuur:
XXXX
Gelet op wat voorafgaat, zijn de leden van de Directieraad van oordeel dat de kandidatuur van de heer XXXX niet in aanmerking genomen kan worden, daar de betrokkene niet voldoende bewijzen en argumenten aanvoert.

Voorstel tot rangschikking:
XXXX
In het licht van het voorgaande, en rekening houdende met de motivatie en het evaluatiedossier van de kandidaat, beslissen de leden van de Directieraad dat mevrouw XXXX de meest geschikte kandidaat is om de functie van eerste attaché expert hoog niveau bij Brussel Fiscaliteit – directie Juridische Zaken en Beroepen op zich te nemen".

De directieraad beslist ten slotte met eenparigheid van stemmen om alleen XXXX in de rangschikking op te nemen.

14. Uit de notulen van de vergadering van de directieraad blijkt dat voor betrekking nr. 11:

- XXXX veertien vermeldingen "zeer goed" en drie vermeldingen "goed" krijgt;
- verzoeker één vermelding "zeer goed", vijf vermeldingen "goed", tien vermeldingen "voldoende" en één vermelding "onvoldoende" krijgt.

Die vermeldingen steunen voor elke kandidaat op specifieke motiveringen.

De directieraad brengt vervolgens het volgende advies uit:

" Advies over de niet-weerhouden kandidatuur:

XXXX
Gelet op wat voorafgaat, zijn de leden van de Directieraad van oordeel dat de kandidatuur van de heer XXXX niet in aanmerking genomen kan worden, daar de betrokkene niet voldoende bewijzen en argumenten aanvoert.

Voorstel tot rangschikking:
XXXX
In het licht van het voorgaande, en rekening houdende met de motivatie en het evaluatiedossier van de kandidaat, beslissen de leden van de Directieraad dat mevrouw XXXX de meest geschikte kandidate is om de functie van eerste attaché-expert van hoog niveau bij de Pool Sturing (stafdienst SG) van Brussel Gewestelijke Coördinatie (SG) op zich te nemen".

De directieraad beslist ten slotte met eenparigheid van stemmen om enkel XXXX in de rangschikking op te nemen.

15. Uit de notulen van de vergadering van de directieraad blijkt dat voor betrekking nr. 12:

- XXXX vijftien vermeldingen "zeer goed" en twee vermeldingen "goed" krijgt;
- verzoeker één vermelding "zeer goed", vijf vermeldingen "goed", tien vermeldingen "voldoende" en één vermelding "onvoldoende" krijgt.

Die vermeldingen steunen voor elke kandidaat op specifieke motiveringen.

De directieraad brengt vervolgens het volgende advies uit:

“ Advies over de niet-weerhouden kandidatuur:
XXXX
Gelet op wat voorafgaat, zijn de leden van de Directieraad van oordeel dat de kandidatuur van de heer XXXX niet in aanmerking genomen kan worden, daar de betrokkene niet voldoende bewijzen en argumenten aanvoert.

Voorstel tot rangschikking:
XXXX
In het licht van het voorgaande, en rekening houdende met de motivatie en het evaluatiedossier van de kandidaat, beslissen de leden van de Directieraad dat mevrouw XXXX de meest geschikte kandidate is om de functie van eerste attaché binnen Brussel Gewestelijke Coördinatie-Pool sturing op zich te nemen”.

De directieraad beslist ten slotte met eenparigheid van stemmen om alleen XXXX in de rangschikking op te nemen.

16. Bij een brief van 18 februari 2014, gezonden aan de voorzitter van de directieraad, dient verzoeker tegen de voorstellen tot rangschikking van de directieraad van 27 januari 2014 één enkel bezwaarschrift in (betreffende de zeven kwestieuze betrekkingen samen).

Dat bezwaarschrift steunt grotendeels op een vergelijking met twee eerdere procedures inzake een bevordering waarnaar hij eveneens had gesolliciteerd en in het kader waarvan de directieraad bij twee beraadslagingen van 17 mei 2013 en 27 augustus 2013 dezelfde capaciteiten voor soortgelijke betrekkingen positiever had beoordeeld.

Verzoeker betoogt in zijn bezwaarschrift onder andere dat “terwijl aldus functiebeschrijvingen, kwalificaties, aanspraken, verdiensten en bekwaamheden worden beoordeeld die soms op volledig identieke en soms op gelijkaardige wijze worden geformuleerd, de conclusies van de verschillende beoordelingen tal van verschillen, inconsistenties en tegenstrijdigheden vertonen”. Hij betoogt tevens dat uit de vergelijking van de voorgaande voorstellen tot rangschikking (van 17 mei en 27 augustus 2013) met de voorstellen van 27 januari 2014 blijkt dat de verwerende partij een “onvolledige en onzekere inschatting” heeft gemaakt die op “ongegronde overwegingen” is gebaseerd, dat ze “relevante en adequate inlichtingen die in (verzoekers) sollicitatie waren meegedeeld, bewust” heeft veronachtzaamd of betwist, dat ze “onsamenhangende en tegenstrijdige beoordelingen” heeft gemaakt en dat ze kandidaten die zich nochtans “in een identieke of soortgelijke situatie” bevonden, verschillend heeft behandeld.

17. Op 27 februari 2014 komt de directieraad samen teneinde het bezwaarschrift van verzoeker te onderzoeken en diezelfde dag wordt de betrokkene door de directieraad gehoord.

De directieraad houdt een nieuwe stemming met het oog op een eventuele nieuwe rangschikking van de kandidaten. Voor elk van de zeven kwestieuze betrekkingen wordt het voorlopige voorstel tot rangschikking met eenparigheid van stemmen bevestigd. (Voor elk van de zeven kwestieuze betrekkingen) motiveert de directieraad zijn definitieve voorstellen tot rangschikking op eenzelfde wijze als volgt:

“ De leden van de Directieraad stellen vast dat er één bezwaar werd ingediend naar aanleiding van de kennisgeving van het rangschikkingsvoorstel voor de te begeven betrekking.

Het gaat om een bezwaar ingediend op 18/02/2014 door de heer XXXX, die wenste gehoord te worden.

De leden van de Directieraad nemen akte van de argumenten die de heer XXXX in zijn bezwaar en tijdens de hoorzitting aanhaalt.

Vooraf wordt eraan herinnerd dat de bevorderingsprocedure een welomschreven en objectieve procedure is die door de Directieraad werd goedgekeurd. Ze bestaat uit een vergelijking van de aanspraken en ervaringen van de kandidaten voor een betrekking, op basis van de elementen die vermeld worden in het kandidatuurformulier en in het evaluatiedossier.

Op gebied van bevordering en toewijzing van hogere ambten, maakt de Directieraad telkens een vergelijking van de aanspraken en ervaring van de verschillende kandidaten voor een bepaalde betrekking op basis van de kandidaatstellingen die exclusief voor die betrekking zijn ingediend. Er wordt eerst rekening gehouden met de inhoud van de kandidaatstelling en later wordt de kandidaatstelling op het vlak van de aangehaalde aanspraken en ervaring vergeleken met de andere kandidaturen die voor de betrekking zijn ingediend. De beoordelingen variëren dus vanzelfsprekend van de ene tot de andere procedure. Bij de procedure voor de toekenning van een hoger ambt komt bovendien een bijkomende stap kijken, namelijk een selectiegesprek. De analyse en vergelijking van de kandidaturen houdt eveneens rekening met die bijkomende stap.

In het licht van het voorgaande is het dus aan de kandidaat om in zijn kandidaatstelling de markante elementen uit zijn professionele loopbaan te vermelden die zijn kandidatuur voor de beoogde betrekking kunnen ondersteunen en die verband houden met de functiebeschrijving voor de betrekking en de (volgens prioriteit gerangschikte) gevraagde competenties. De leden van de Directieraad herinneren er bovendien aan dat enkel de kandidaat ervoor verantwoordelijk is om zijn initiële kandidatuur voldoende gedetailleerd uit te werken.

Wat betreft de formulering van de motivaties en de beoordelingen die gegeven werden voor de verschillende competenties, werden alle elementen van de kandidatuur wel degelijk in overweging genomen en vergeleken met de andere kandidaturen tijdens het onderzoek van de kandidatuur, zelfs wanneer die niet strichu senso in de motivatie voorkomen. Wat meer in het bijzonder de competentie “beslissen” betreft, verwijst het kandidatuurformulier inderdaad naar besluitvormingsplaatsen, maar die voorbeelden illustreren onvoldoende het nemen van beslissingen door de betrokkene.”

18. Bij een brief van 18 maart 2014 geeft de voorzitter van de directieraad verzoeker kennis van de definitieve voorstellen tot rangschikking voor de verschillende bevorderingen waarnaar hij heeft gesolliciteerd, waaronder ook de zeven kwestieuze betrekkingen.

19. Bij onderscheiden besluiten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 27 maart 2014, waarbij de notulen van de voormelde vergaderingen van de directieraad van 27 januari 2014 en 27 februari 2014 zijn gevoegd, worden verschillende personen bevorderd tot eerste attaché en eerste attaché-expert van hoog niveau.

Het beroep is gericht tegen de bevorderingen die verleend zijn voor de verschillende betrekkingen waarnaar verzoeker heeft gesolliciteerd.

20. In zijn verzoekschrift tot nietigverklaring zet verzoeker uiteen dat de benoemingen in de kwestieuze betrekkingen hem ter kennis zijn gebracht bij een interne dienstnota die op 6 mei 2014 verspreid zou zijn.

De bestreden handelingen zijn bovendien bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 mei 2014.

IV. Nota ingediend door de verwerende partij

De verwerende partij heeft geen memorie van wederantwoord ingediend binnen de voorgeschreven termijn. De “nota” die zij samen met het administratief dossier heeft ingediend komt te laat en moet worden geweerd uit de debatten.

V. Excepties van niet-ontvankelijkheid

5.1. Ambtshalve onderzoek van het belang bij het beroep

De auditeur-rapporteur heeft ambtshalve onderzocht of het beroep ontvankelijk is, omdat verzoeker geen afzonderlijk beroep heeft ingesteld binnen een termijn van zestig dagen tegen de voorstellen van de directieraad van 27 februari 2014 waarbij zijn kandidatuur voor de verschillende betrekkingen niet in aanmerking is genomen, en hij het onderhavige beroep evenmin richt tegen die voorstellen waarvan de nietigverklaring niet is gevorderd, en dit terwijl dat eenparig uitgebrachte advies overeenkomstig artikel 70 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 1999 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van het ministerie van het Brussels

Hoofdstedelijk Gewest bindend is voor de benoemende overheid. Hij voert aan dat, indien het advies van de directieraad niet als een voorbereidende handeling wordt gekwalificeerd, het belang bij het beroep door het definitieve karakter van dat advies opnieuw ter discussie zou kunnen komen te staan.

De verwerende partij en de tussenkomende partijen hebben die exceptie niet opgeworpen.

De artikelen 67 tot 70 van het voornoemde besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 1999 luiden als volgt:

" Artikel 67. Voor iedere bevordering brengt de directieraad een met redenen omkleed advies uit.
(…)
Artikel 68. De directieraad formuleert een voorstel van benoeming dat ten hoogste zes namen van kandidaten per vacante betrekking bevat. De kandidaten worden geklasseerd in de volgorde waarin zij voor de benoeming in aanmerking komen.
Artikel 69. Van het voorstel wordt kennis gegeven per dienstnota aan de ambtenaren die zich kandidaat hebben gesteld voor de te verlenen betrekking.
De betrokkenen brengen hun visum aan op de dienstnota. Indien de betrokken ambtenaar tijdelijk niet op de dienst is, om welke reden ook, wordt de dienstnota bij aangetekend schrijven naar zijn woonplaats verzonden.
De ambtenaar die zich benadeeld acht, kan binnen vijftien dagen bezwaar indienen bij de voorzitter van de directieraad.
De betekeningen en de termijnen bedoeld in dit artikel worden geregeld volgens dezelfde bepalingen als die bedoeld in artikel 274ter van dit besluit.
De ambtenaar wordt op zijn verzoek door de directieraad gehoord. Hij kan zich laten bijstaan door een persoon van zijn keuze.
Artikel 70. De Regering volgt de definitieve klassering die eenparig wordt uitgebracht.
Indien het voorstel van de directieraad niet eenparig wordt uitgebracht en de Regering niet instemt met de door de directieraad voorgestelde volgorde, moet zij haar beslissing omstandig met redenen omkleden".

Doordat de voorstellen tot definitieve rangschikking, die de directieraad op 27 februari 2014 eenparig heeft uitgebracht, bindend zijn voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, hebben ze definitieve rechtsgevolgen voor verzoeker. Dat deze laatste onmiddellijk een beroep tot nietigverklaring kan instellen tegen die voorstellen staat er evenwel niet aan in de weg dat hij, tot staving van het beroep dat is ingesteld tegen de beslissingen van die regering van 27 maart 2014, bezwaren kan aanvoeren die betrekking hebben op de voorstellen tot rangschikking, ook al heeft hij die voorstellen niet voor de Raad van State bestreden. Hoewel verzoeker de voorstellen tot definitieve rangschikking niet als zodanig heeft bestreden, is zijn middel desalniettemin tegen die voorstellen gericht.

Verzoeker heeft bijgevolg wel een belang bij het beroep.

5.2. Onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep in zoverre het betrekking heeft op de weigering om verzoeker te bevorderen

Verzoeker voert tot staving van het enig middel dat hij opwerpt niet aan dat hij een verworven recht of zelfs een recht van voorrang heeft wat betreft de bevorderingen die bij de besluiten van 27 maart 2014 zijn verleend. Zoals de tussenkomende partijen opmerken, kan hij de impliciete weigering om hem te benoemen derhalve niet aanvechten, aangezien een mogelijke nietigverklaring van de bestreden bevorderingen geenszins impliceert dat hij zou moeten worden bevorderd.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk wat het achtste voorwerp betreft.

5.3. Onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep gelet op het feit dat het tegen verscheidene besluiten is gericht

5.3.1. Argumenten van de verwerende partij en van de tussenkomende partijen

Verzoeker zet noch in zijn verzoekschrift, noch in zijn toelichtende memorie uiteen waarom hij ervoor gekozen heeft de nietigverklaring van de zeven kwestieuze benoemingen te vorderen met één en hetzelfde verzoekschrift.

De tussenkomende partijen wijzen erop dat een verzoekschrift in beginsel slechts tegen één handeling gericht mag zijn en dat van die regel alleen kan worden afgeweken indien de verschillende handelingen een zodanige samenhang vertonen dat het (in geval van afzonderlijke verzoekschriften) wenselijk zou zijn geweest om ze samen te voegen, inzonderheid om het onderzoek te vergemakkelijken en om te vermijden dat verscheidene arresten over dezelfde middelen met elkaar in tegenspraak zouden zijn. Ze wijzen erop dat een zodanige samenhang maar kan bestaan tussen beslissingen die genomen zijn in het kader van eenzelfde procedure of van procedures die volledig gelijktijdig zijn gevoerd. Ze betogen dat, in het onderhavige geval, de zeven bestreden handelingen betrekking hebben op onderscheiden graden (de eerste twee handelingen op de graad van eerste attaché en de volgende vijf handelingen op de graad van eerste attaché-expert van hoog niveau) en dat ze verschillende administraties en directies betreffen. Ze stellen eveneens dat voor de kwestieuze betrekkingen aparte functieprofielen zijn opgesteld die elk afzonderlijk goedgekeurd zijn door de directieraad en waarin voor elke betrekking specifieke competenties en functievereisten vervat liggen.

5.3.2. Stelling van verzoeker

In zijn laatste memorie voert verzoeker aan dat er samenhang bestaat tussen de verschillende voorliggende bevorderingsbeslissingen. Hij stelt dat, wanneer het enig middel gegrond wordt verklaard ten aanzien van één van die bevorderingsbeslissingen, het in ieder geval ook gegrond zal zijn ten aanzien van de andere beslissingen.

5.3.3. Beslissing van de Raad van State

Een verzoeker is alleen dan gerechtigd om met een enkel verzoekschrift de nietigverklaring te vorderen van verscheidene onderscheiden handelingen, indien de essentiële elementen ervan zozeer samenhangen dat het – onder meer voor het gemak van het onderzoek of ter voorkoming van tegenspraak tussen rechterlijke beslissingen – raadzaam lijkt om die vorderingen als één zaak te behandelen en er in één arrest uitspraak over te doen, of nog indien het waarschijnlijk lijkt dat de vaststellingen gedaan of de beslissingen genomen met betrekking tot één vordering een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere. Het is dus hoofdzakelijk met het oog op een goede rechtsbedeling dat het gerechtvaardigd is af te wijken van het principiële verbod om met eenzelfde beroep meer dan één rechtsvordering in te stellen.

Wanneer het beroep betrekking heeft op verschillende benoemingen, moet de Raad van State nagaan of er voldoende samenhang is opdat een enig verzoekschrift kon worden ingediend.

In het onderhavige geval vertonen de procedures inzake bevordering tot de verschillende in het geding zijnde betrekkingen weliswaar een aantal gemeenschappelijke kenmerken:

- de zeven bestreden benoemingen vloeien voort uit bevorderingsprocedures die gelijktijdig ingeleid en gevoerd werden;
- de twee vacatureberichten die respectievelijk betrekking hebben op de eerste twee bestreden benoemingen (in de graad van eerste attaché) en de vijf volgende (in de graad van eerste attaché-expert van hoog niveau) zijn op dezelfde dag verspreid;
- de directieraad heeft vervolgens de kandidaturen onderzocht en zijn voorlopige voorstellen tot rangschikking opgesteld tijdens een en dezelfde vergadering van 27 januari 2014, en het is ook tijdens één en dezelfde vergadering van 27 februari 2014 dat hij de bezwaarschriften onderzocht heeft en zijn definitieve voorstellen tot rangschikking opgesteld heeft;
- de regering heeft dezelfde dag besloten tot de zeven bestreden benoemingen.

Tussen die zeven bestreden bevorderingsbeslissingen bestaan evenwel wezenlijke verschillen:

- er zijn verschillen in graad wat de bevorderingen betreft waartoe beslist is bij de eerste twee bestreden handelingen en de vijf volgende;
- de functiebeschrijvingen van de zeven kwestieuze betrekkingen zijn niet identiek, hoewel er veel gelijkenissen zijn. De verschillen hebben niet alleen betrekking op de kwalificaties die specifiek voor iedere betrekking vereist zijn, maar ook op bepaalde algemene kwalificaties. Die verschillen blijken eveneens uit de functieprofielen van de betrekkingen die het onderwerp uitmaken van de eerste drie bestreden handelingen (respectievelijk met het nummer 20, 27 en 1);
- de bestreden handelingen verschillen ook van elkaar doordat verzoeker voor elk van de kwestieuze betrekkingen te maken had met andere mededingers. Dit betekent dat men de kwestieuze betrekkingen aan andere kandidaten dan verzoeker heeft kunnen toekennen in het kader van procedures die weliswaar gelijktijdig gevoerd zijn, maar volledig los van elkaar stonden;
- de motiveringen van de bestreden handelingen zijn verschillend. Hoewel ze bepaalde gelijkenissen vertonen, zijn ze lang niet allemaal gelijk. Het enig middel van het verzoekschrift spitst de kritiek op de motivering toe op het enige antwoord van de directieraad op het enige bezwaarschrift dat verzoeker ingediend heeft tegen de zeven adviezen van de directieraad van 27 januari 2014, waardoor eraan voorbij wordt gegaan dat de bestreden handelingen niet alleen gemotiveerd worden door deze passage van de motivering, maar ook door verwijzing naar de motiveringen van diezelfde adviezen van 27 januari 2014 (alsook naar de zeven functieprofielen) die er als bijlage bijgevoegd zijn en waarvan de motiveringen voor elke kwestieuze betrekking verschillen. Hoewel elk advies van 27 januari 2014 een voorstel tot voorlopige rangschikking bevatte, een rangschikking waarin verzoeker niet was opgenomen, kreeg hij in die adviezen niet noodzakelijk dezelfde vermeldingen toegekend (in het licht van sommige criteria kreeg hij voor een betrekking de vermelding “goed” en voor andere betrekkingen “voldoende”, wat begrijpelijk is gelet op de verschillen tussen de functieprofielen);
- één van de in het enig middel uiteengezette punten van kritiek heeft slechts betrekking op één van de bestreden handelingen. Het betreft meer bepaald de vijfde handeling (benoeming van XXXX in de graad van eerste attaché-expert van hoog niveau bij de directie Juridische zaken en beroepen van Brussel Fiscaliteit, dit wil zeggen de betrekking van eerste attaché-expert van hoog niveau met het nr. 8), aangezien daarin immers tegen de verwerende partij wordt ingebracht dat ze geoordeeld heeft dat zij de kandidatuur van verzoeker voor deze betrekking niet in aanmerking kon nemen, terwijl hij enkele maanden eerder geschikt zou zijn bevonden om de hogere functie in datzelfde ambt uit te oefenen.

In tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, kan het enig middel geenszins gelijktijdig voor de verschillende bestreden handelingen worden onderzocht. Het is immers zeer goed mogelijk dat het middel maar gegrond kan worden verklaard ten aanzien van sommige bestreden bevorderingen die, zoals gezegd, berusten op beoordelingen die kunnen verschillen op het stuk van de geschiktheid van de kandidaten in het licht van criteria die van betrekking tot betrekking kunnen verschillen.

Uit wat voorafgaat volgt dat wat de zeven bestreden handelingen werkelijk verbindt uiteindelijk de verschillende sollicitaties van verzoeker zijn. In tegenstelling tot al de andere kandidaten die bij dit geschil betrokken zijn en die slechts naar één van de zeven kwestieuze betrekkingen gesolliciteerd hebben, heeft verzoeker gesolliciteerd naar de zeven betrekkingen. Op grond van die omstandigheid en van de verschillende gemeenschappelijke kenmerken die de diverse verleende bevorderingen vertonen, kan er niet van worden uitgegaan dat er werkelijk samenhang is tussen de bestreden handelingen, waardoor het gerechtvaardigd is een enig verzoekschrift in te dienen.

Aangezien het beroep onontvankelijk is omdat het gericht is tegen verscheidene besluiten, dient het beroep slechts ontvankelijk te worden verklaard in zoverre het betrekking heeft op de eerste bestreden handeling, namelijk het besluit waarbij XXXX wordt benoemd in de graad van eerste attaché (rang A2) bij het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussel Fiscaliteit.

VI. Tussenkomsten

De verzoeken tot tussenkomst werden voorlopig ingewilligd. Er is thans grond om ze definitief in te willigen.

VII. Onderzoek van het enig middel

7.1. Stelling van verzoeker

Het enig middel wordt ontleend aan schending van de artikelen 67 tot 70 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 1999 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, aan schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, van een billijke procedure, van redelijkheid, van evenredigheid, van zorgvuldigheid en van de vergelijking van de aanspraken en verdiensten, aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan foutieve, onjuiste en onrechtmatige inhoudelijke motivering en aan machtsoverschrijding. Verzoeker brengt tegen de bestreden handeling in dat zijn sollicitatie is afgewezen om onsamenhangende, kennelijk onredelijke en irrelevante redenen. Hij betoogt dat uit die redenen niet kan worden opgemaakt dat hij onbekwaam is om de kwestieuze ambten uit te oefenen.

Verzoeker geeft vooreerst kritiek op de motivering van de voorlopige voorstellen tot rangschikking van 27 januari 2014 en vervolgens op het antwoord dat de directieraad op zijn bezwaarschrift gegeven heeft in zijn advies van 27 februari 2014.

Hij betoogt dat uit de functiebeschrijvingen van de kwestieuze betrekkingen blijkt dat ze grotendeels gemeenschappelijke kenmerken vertonen (ongeacht of ze algemeen of specifiek zijn), dat deze kenmerken de criteria zijn op grond waarvan de kandidaten geëvalueerd zijn door het toekennen van vermeldingen, dat de directieraad in "zijn oorspronkelijk voorstel van 27 januari 2014" voor de meeste criteria op eenzelfde wijze heeft geoordeeld dat verzoeker over voldoende capaciteiten beschikt, ook voor het criterium "motivatie met betrekking tot de materie", dat hij alleen voor het criterium "instructies geven" een onvoldoende toegekend gekregen had, net zoals voor de betrekkingen nrs. 20 en 3 voor het criterium "motivatie met betrekking tot de materie", en dat de directieraad, ondanks deze over het algemeen bevredigende beoordeling, telkens beslist had dat de kandidatuur van verzoeker niet in aanmerking kon worden genomen "daar de betrokkene niet voldoende bewijzen en argumenten aanvoert". Hij voert aan dat die conclusie kennelijk onredelijk is en dat ze een stereotiepe, lacuneuze, irrelevante en peremptoire bewering is waaruit verzoeker niet kan opmaken waarom hij ongeschikt bevonden is om de kwestieuze ambten uit te oefenen en waarom hij niet in de rangschikking kon worden opgenomen, zelfs niet na andere kandidaten.

Vervolgens brengt verzoeker kritiek uit tegen de motivering van de voorstellen van de directieraad van 27 februari 2014 door te betogen dat met de overwegingen opgenomen in die voorstellen niet ingegaan wordt op de argumenten die (specifiek en voor elk van de kwestieuze betrekkingen) in zijn bezwaarschrift aangevoerd worden tegen de voorlopige voorstellen tot rangschikking en deze overwegingen bijgevolg geen relevante en afdoende motivering verschaffen voor de bestreden handelingen. Hij betoogt in het bijzonder dat hij uit die motivering niet kan opmaken waarom hij niet in de rangschikking voor de kwestieuze betrekkingen opgenomen is, terwijl hij op grond van de onderscheiden criteria over het algemeen geschikt bevonden is en hij overigens voor drie andere betrekkingen (waarop dit

beroep geen betrekking heeft) wel opgenomen is in de rangschikking. Hij is bovendien verbaasd dat hij niet opgenomen is in de rangschikking voor de betrekking van eerste attaché-expert van hoog niveau nr. 8 (bij Brussel Fiscaliteit - directie Juridische Zaken en Beroepen), terwijl hij voordien geschikt bevonden was om de hogere functie in datzelfde ambt nr. 8 uit te oefenen.

In zijn toelichtende memorie verwijst verzoeker naar de argumenten die hij heeft aangevoerd in zijn verzoekschrift.

In zijn laatste memorie houdt hij staande dat de procedure van de vergelijking van de aanspraken en verdiensten niet correct verlopen is en dat op geen enkele basis kan worden verantwoord dat de kandidaten die boven hem verkozen zijn de verschillende te begeven betrekkingen meer verdienden dan hij. Hij stelt dat hij wel degelijk duidelijke kritiek geuit heeft op het advies van de directieraad van 27 januari 2014. In dat verband verwijst hij naar de inhoud van het bezwaarschrift dat hij op 18 februari 2014 heeft ingediend. Hij betoogt dat het feit dat het bezwaarschrift geen enkel punt van kritiek bevat dat specifiek geldt voor betrekking nr. 20 de gegrondheid van het middel niet op de helling zet, aangezien het beroep ontvankelijk moet worden verklaard ten aanzien van alle bestreden handelingen en niet alleen ten aanzien van de eerste bestreden handeling.

7.2. Beslissing van de Raad van State

De artikelen 67 tot 70 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 1999 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest luiden als volgt:

“ Onderafdeling 3. - De bevorderingsprocedure.
Art. 67. Voor iedere bevordering brengt de directieraad een met redenen omkleed advies uit.
De directieraad spreekt zich in zijn advies uit over iedere sollicitant die voldoet aan de vereisten om de te begeven betrekking te bekleden.
Hij neemt hierbij in overweging:
1° de beschrijving van de functie en de vereiste kwalificatie van de kandidaat;
2° de aanspraken en ervaringen die de sollicitant doet gelden voor een bevordering in de vacante betrekking;
3° het evaluatiedossier van de kandidaat.
Art. 68. De directieraad formuleert een voorstel van benoeming dat ten hoogste zes namen van kandidaten per vacante betrekking bevat. De kandidaten worden geklasseerd in de volgorde waarin zij voor de benoeming in aanmerking komen.
Art. 69. Van het voorstel wordt kennis gegeven per dienstnota aan de ambtenaren die zich kandidaat hebben gesteld voor de te verlenen betrekking.
De betrokkenen brengen hun visum aan op de dienstnota. Indien de betrokken ambtenaar tijdelijk niet op de dienst is, om welke reden ook, wordt de dienstnota bij aangetekend schrijven naar zijn woonplaats verzonden.
De ambtenaar die zich benadeeld acht, kan binnen vijftien dagen bezwaar indienen bij de voorzitter van de directieraad.

De betekeningen en de termijnen bedoeld in dit artikel worden geregeld volgens dezelfde bepalingen als die bedoeld in artikel 274ter van dit besluit.
De ambtenaar wordt op zijn verzoek door de directieraad gehoord. Hij kan zich laten bijstaan door een persoon van zijn keuze.
Art. 70. De Regering volgt de definitieve klassering die eenparig wordt uitgebracht.
Indien het voorstel van de directieraad niet eenparig wordt uitgebracht en de Regering niet instemt met de door de directieraad voorgestelde volgorde, moet zij haar beslissing omstandig met redenen omkleden".

Artikel 67 legt aan de directieraad de verplichting op om zich in een met reden omkleed advies uit te spreken over elke kandidaat wiens kandidatuur ontvankelijk is. Dat onderzoek dient rekening te houden met de functiebeschrijving en de vereiste kwalificatie, de aanspraken en ervaringen waarop de kandidaten zich beroepen en hun evaluatiedossiers. Het bestaat dus uit een vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de kandidaten. Op basis van die vergelijking van de aanspraken en verdiensten formuleert de directieraad in zijn advies, overeenkomstig artikel 68, "een voorstel van benoeming dat ten hoogste zes namen van kandidaten per vacante betrekking bevat [die worden] geklasseerd in de volgorde waarin zij voor de benoeming in aanmerking komen". Met toepassing van artikel 69 kan elke ambtenaar die zich benadeeld acht, tegen dat advies bezwaar maken. In geval van bezwaar mag het advies alleen als definitief worden beschouwd nadat de directieraad zich over het bezwaar uitgesproken heeft en beslist heeft om ofwel het advies te wijzigen, ofwel het ongewijzigd te laten. Uit artikel 70 ten slotte blijkt dat de regering alleen gebonden is door het definitieve voorstel als dat eenparig wordt uitgebracht.

Overeenkomstig het voornoemde artikel 68 worden door de directieraad ten hoogste zes kandidaten opgenomen in de rangschikking. Het is dus zeer goed mogelijk dat in zijn rangschikking minder dan zes kandidaten worden opgenomen, zelfs al werd de kandidatuur van degenen die niet zijn voorgedragen ontvankelijk verklaard. De directieraad is alleen verplicht om de ontvankelijke kandidaturen te onderzoeken, wat impliceert dat hij de aanspraken en verdiensten moet vergelijken van de eventueel niet op de voorgestelde lijst voorkomende kandidaten. Er mag dus niet van worden uitgegaan dat, zoals in het enig middel wordt gesuggereerd, de niet-rangschikking van een kandidaat zou neerkomen op de beslissing dat die kandidaat ongeschikt is om de functie uit te oefenen, welke beslissing het voorwerp zou moeten uitmaken van een specifieke motivatie die zich onderscheidt van de redenen die te maken hebben met de vergelijking van de aanspraken en verdiensten.

De directieraad heeft de aanspraken en verdiensten van elke kandidaat, met inbegrip van die van verzoeker, vergeleken aan de hand van 18 criteria en 4 verschillende beoordelingen. Verzoekers kandidatuur is wel degelijk door de

directieraad onderzocht en vergeleken met de kandidaturen van de andere kandidaten, in het licht van de verschillende vereiste kwalificaties opgenomen in de functiebeschrijving van betrekking nr. 20 en in het licht van de aanspraken en verdiensten en het evaluatiedossier van elke kandidaat. Die motieven, die blijken uit de voorstellen van de directieraad van 27 januari en 27 februari 2014, die bij de bestreden handelingen zijn gevoegd en die niet als zodanig in het middel worden aangevochten, tonen aan dat de verwerende partij van oordeel was dat verzoeker minder verdiensten had dan de gerangschikte kandidaat, zodat ze volstaan als verklaring waarom hij niet in de rangschikking is opgenomen. Bovendien maakte het, aangezien elk van de zeven rangschikkingen door de directieraad eenparig is vastgesteld, hoe dan ook niet uit of verzoeker gerangschikt was op een andere dan de eerste plaats of helemaal niet, vermits in geval van eenparigheid de regering er hoe dan ook toe gehouden was de eerste kandidaat van de rangschikking te benoemen.

Wat meer bepaald betrekking nr. 20 betreft, de enige bevordering die door verzoeker kan worden bestreden, is XXXX de enige kandidaat die is opgenomen in de benoemingsvoorstellen die de directieraad eenparig heeft gedaan. In het licht van de verschillende criteria heeft hij negen vermeldingen “zeer goed”, zeven vermeldingen “goed” en twee vermeldingen “voldoende” gekregen, terwijl verzoeker maar één vermelding “zeer goed”, zeven vermeldingen “goed” en twee vermeldingen “onvoldoende” heeft gekregen. In het advies van de directieraad van 27 januari 2014 staat onder meer dat, wat betreft prioriteit 2 van de specifieke kwalificaties “managen van mensen”, verzoeker over onvoldoende capaciteiten [beschikt] inzake “instructies geven”, over voldoende capaciteiten inzake “motiveren”, over voldoende capaciteiten inzake “coachen/ontwikkelen” en over voldoende capaciteiten inzake “een team leiden”. Inzake “instructies geven”, “verduidelijkt hij deze capaciteiten met voorbeelden die te maken hebben met privé activiteiten als zeilmonitor. Ze zijn dus niet meteen pertinent om te evalueren in welke mate de kandidaat controleert of de medewerkers de regels en procedures toepassen. Aan de andere kant haalt de kandidaat opleidingen aan over het beheer en de motivatie van een team, maar het blijft bij zuivere theorie”. Dat over dit precieze punt het advies van de directieraad over de kandidatuur van XXXX, wiens bekwaamheid om instructies te geven voldoende is bevonden, als volgt wordt gemotiveerd: “(...) hij [deelt] SMART-doelstellingen en termijnen mee en controleert regelmatig het werk van zijn medewerkers. Hij aarzelt niet om uitleg te herhalen wanneer dat nodig blijkt”.

Het besluit is dan ook dat de directieraad de benoemende overheid bij zijn gemotiveerd advies met betrekking tot de te begeven betrekking nr. 20 correct en afdoend heeft ingelicht over de aanspraken en verdiensten van de verschillende

kandidaten en over de redenen waarom hij de ene kandidaat boven de andere verkozen heeft.

Wat de kritiek betreft die gericht is tegen de motivering van het voorstel van de directieraad van 27 februari 2014 als antwoord op het bezwaar van verzoeker d.d. 18 februari 2014, dient te worden opgemerkt dat het bezwaar zonder onderscheid gericht was tegen alle beraadslagingen van de directieraad van 27 januari 2014 met betrekking tot respectievelijk de negen betrekkingen van eerste attaché en de zeven betrekkingen van eerste attaché-expert van hoog niveau waarnaar verzoeker had gesolliciteerd. Over het algemeen was dat bezwaar gebaseerd op een vergelijking van de voornoemde beraadslagingen van 27 januari 2014 en de eerdere beraadslagingen van de directieraad d.d. 17 mei 2013 en 27 augustus 2013 die betrekking hadden op andere bevorderingsbetrekkingen waarnaar verzoeker eveneens gesolliciteerd had. Hoewel dat bezwaar concrete voorbeelden bevatte met betrekking tot sommige van de voorstellen van 27 januari 2014 (in verband met sommige van de kwestieuze betrekkingen), ging het hoe dan ook om een bezwaarschrift dat in zeer algemene bewoordingen was gesteld en dat in essentie berustte op een vergelijking van onderscheiden bevorderingsprocedures waaruit verzoeker het bestaan afleidt van “talrijke verschillen, onsamenhangendheden en tegenstrijdigheden die opduiken in de conclusies van de onderscheiden evaluaties”.

Er moet bovendien worden opgemerkt dat de overheid er niet toe gehouden is punt voor punt te antwoorden op elk van de in het bezwaar aangevoerde argumenten, op voorwaarde dat uit de motivering van de beslissing blijkt dat rekening is gehouden met dat bezwaar en dat het aan de hand van de uitdrukkelijke motivering duidelijk is waarom de kandidatuur van een derde voorkeur genoot boven die van de bezwaarindiener.

Verzoeker preciseert in zijn middel niet op welke argumenten die hij (specifiek voor elke betrekking) in zijn bezwaarschrift zou hebben aangevoerd volgens hem niet is geantwoord in de motivering van de bestreden beslissingen. Bovendien moet erop gewezen worden dat, aangezien het beroep slechts ontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen de beslissing tot bevordering in betrekking nr. 20, het middel geen enkel punt van kritiek bevat dat specifiek geldt voor de betrekking in kwestie, net zomin overigens als het bezwaar van 18 februari 2014. In die omstandigheden en zelfs indien, zoals verzoeker in zijn laatste memorie doet gelden, aangenomen moet worden dat het middel impliciet de kritiek bevat die in zijn bezwaar is aangevoerd, dan nog zou op basis daarvan geen echte kritiek op de bestreden handeling kunnen worden ontwaard.

In de motivering van de bestreden handeling staat dat de verwerende partij akte heeft genomen van het enig bezwaarschrift van verzoeker, dat voor elke bevorderingsprocedure die specifiek gevoerd wordt voor elke afzonderlijke betrekking wordt overgegaan tot een vergelijking van de aanspraken en verdiensten, en dat zulks verklaart waarom de uitgebrachte beoordelingen allicht van procedure tot procedure verschillen. Zoals hierboven is aangetoond, bevat de bestreden handeling bovendien een gedetailleerde motivering, die niet naar genoegen van recht bekritiseerd wordt en waaruit blijkt dat de verwerende partij de aanspraken en verdiensten van de kandidaten (met inbegrip van verzoeker) heeft vergeleken, en waarin wordt uiteengezet waarom verzoeker minder verdiensten had dan de andere gerangschikte kandidaat of kandidaten en inzonderheid minder verdiensten had dan XXXX voor betrekking nr. 20.

Het enig middel is bijgevolg niet gegrond.

VIII. Terugbetaling

Aangezien de vierde tussenkomende partij, XXXX, tweemaal het rolrecht heeft voldaan dat moet worden betaald voor haar verzoek tot tussenkomst, dient het ten onrechte betaalde bedrag van 150 euro aan haar te worden terugbetaald.

IX. Rechtsplegingsvergoeding

Alleen de vierde tussenkomende partij, XXXX, vordert dat een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro ten laste wordt gelegd van de verzoekende partij.

Overeenkomstig artikel 30/1, § 2, vierde lid, tweede zin, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "[kunnen d]e tussenkomende partijen […] niet worden gehouden tot de betaling van deze rechtsplegingsvergoeding of ervan genieten".

Deze vordering is dan ook onontvankelijk.

B E S LU I T:

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst ingediend door XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX en XXXX worden definitief ingewilligd.

Artikel 2.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 3.

Het recht van 150 euro dat ten onrechte is betaald door XXXX, wordt haar terugbetaald door de dienst die binnen de federale overheidsdienst Financiën is aangewezen als dienst die bevoegd is om de rechten bij de Raad van State in te vorderen.

Artikel 4.

De kosten, bepaald op 1250 euro, komen ten laste van de verzoekende partij ten belope van 200 euro en ten laste van de tussenkomende partijen ten belope van 150 euro elk.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de Ve kamer, op negentien april tweeduizend zestien door:

Jacques JAUMOTTE,	kamervoorzitter,
Jan CLEMENT,	staatsraad,
Luc CAMBIER,	staatsraad,

bijgestaan door

Gregory DELANNAY,	griffier.

De Griffier	De Voorzitter
Gregory DELANNAY	Jacques JAUMOTTE